

OGÓLNE WSKAZANIA DO PRACY Z UCZNIEM ZE SPECJALNYMI POTRZEBAMI EDUKACYJNYMI

Założenia:

Dostosowanie polega na modyfikacji procesu edukacyjnego i umożliwia uczniom sprostanie wymaganiom.

W przepisach jest mowa o dostosowaniu wymagań do psychofizycznych możliwości ucznia, a nie o ich obniżeniu. Zatem nauczyciel, stosujący wobec ucznia np. z dysleksją rozwojową łagodniejsze kryteria oceniania w zakresie tych sprawności i umiejętności, które sprawiają mu szczególne problemy, ma prawo wymagać od niego większego wkładu pracy w porównaniu z innymi uczniami. Stwierdzenie dysfunkcji nie zwalnia uczniów z obowiązków szkolnych. Przeciwnie: uczeń taki powinien wykazać się samodzielną pracą, wykonywać dodatkowe zadania i ćwiczenia, zalecone specjalnie dla niego, które pomogą mu w przezwyciężeniu trudności.

1. Dostosowanie wymagań powinno dotyczyć głównie form i metod pracy z uczniem, nie zaś treści nauczania, nie można bowiem obniżać wymagań wobec uczniów z normą intelektualną, a najczęściej znacznie powyżej tej normy.
2. Nie oznacza pomijania haseł programowych, tylko ewentualne realizowanie ich na poziomie wymagań koniecznych lub podstawowych.
3. Nie może prowadzić do zejścia poniżej podstawy programowej, a zakres wiedzy i umiejętności powinien dać szansę uczniowi na sprostanie wymaganiom kolejnego etapu edukacyjnego.

Obszary dostosowania obejmują:

- warunki procesu edukacyjnego tj. zasady, metody, formy, środki dydaktyczne)
- zewnętrzną organizację nauczania (np. posadzenie ucznia słabiej słyszącego lub widzącego w pierwszej ławce)
- warunki sprawdzania poziomu wiedzy i umiejętności (metody i formy sprawdzania i kryteria oceniania).

Dostosowanie to następuje na podstawie:

- orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego oraz ustaleń zawartych w indywidualnym programie edukacyjno-terapeutycznym;
- orzeczenia o potrzebie indywidualnego nauczania;
- opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym poradni specjalistycznej, o specyficznych trudnościach w uczeniu się;
- innej opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym poradni specjalistycznej, wskazującej na potrzebę takiego dostosowania;

- rozpoznania indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz indywidualnych możliwości psychofizycznych ucznia dokonane przez nauczycieli i specjalistów (dotyczy uczniów objętych w szkole pomocą psychologiczno - pedagogiczną);
- opinii lekarza o ograniczonych możliwościach wykonywania przez ucznia określonych ćwiczeń fizycznych na zajęciach wychowania fizycznego.

Tworzenie prawidłowych warunków edukacyjnych dla ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Nauczyciel powinien dostosować metody i formy pracy z dzieckiem do jego możliwości, uwarunkowanych dysfunkcjami czy sytuacją społeczną. Wiąże się to na przykład z następującymi działaniami:

- dostosowaniem sposobu komunikowania się z uczniem np. w przypadku niedosłuchu, niedowidzenia
- wydłużeniem czasu pracy
- zmianą form aktywności
- dzieleniem materiału nauczania na mniejsze partie, zmniejszeniem liczby zadań do wykonania, zwiększeniem liczby ćwiczeń i powtórzeń materiału;
- częstym odwoływaniem się do konkretnego;
- stosowaniem metody pogłębienia – umożliwieniem poznawania wielozmysłowego;
- dostosowaniem liczby bodźców związanych z procesem nauczania
- zastosowaniem dodatkowych środków dydaktycznych i środków technicznych
- zapewnieniem uczniowi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi możliwości korzystania z nauki języków obcych na miarę jego potrzeb i możliwości;
- stosowaniem zróżnicowanych kart zadań do samodzielnego rozwiązania
- powtarzaniem reguł obowiązujących w klasie oraz jasnym wyznaczeniem granic i egzekwowaniem ich przestrzegania.

Uczniowie z niepełnosprawnością ruchową

To dzieci i młodzież np. z trwałymi zaburzeniami w rozwoju motoryki małej i dużej, stereotypiami ruchowymi, trudnościami w koordynacji ruchów.

Dostosowania edukacyjne dla ucznia z niepełnosprawnością ruchową

Sposoby postępowania i formy pomocy:

- rehabilitacja ruchowa (zwykle w ramach służby zdrowia, ale może też być organizowana w placówkach oświatowych)
- organizowanie pomocy koleżeńskiej w zakresie samoobsługi, a także w zakresie wyrównywania braków po okresie absencji, ewentualnie udział w zajęciach dydaktyczno – wyrównawczych

- ułatwienia „techniczne” podczas pisania (dla dzieci z niedowładami spastycznymi rąk, z zaburzeniami motoryki małej, z ruchami mimowolnymi) – np. mogą pisać na większym formacie, grubszym mazakiem, używać specjalnych nakładek na ołówki czy długopis,
- gdy trudności w pisaniu są bardzo duże posługiwać się pomocami (komputerem, klockami literowymi, kartonikami z literami, sylabami, wyrazami
- nie wyłączać z tych zajęć, w których dziecko jest mniej sprawne czy mniej samodzielne (taniec na dyskotece, wycieczki, udział w przedstawieniach)
- udział w zajęciach rewalidacyjnych na podstawie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego oraz dostosowanie wymagań na sprawdzianach i egzaminach - zgodnie ze wskazaniem zawartymi w orzeczeniu lub zaświadczeniu lekarskim.